

1. Stretnutie „Priateľov bl. Márie Celesty Crostarosa Sobota – predpoludním II. časť. 9.9. 2017 KK

Bl. Mária Celesta – Ježišova a naša priateľka

Ježiš často oslovoval Máriu Celestu: priateľka moja. Toto slovo hovorí o jeho vzťahu k nej, o veľkej blízkosti, srdečnosti, atmosfére dôvery. Ježiš ju nazval priateľkou, a preto ona sa mohla k nemu obracať ako k dôvernému priateľovi.

Ježiš: „Ak sa dvaja priatelia navzájom pravdivo milujú, jeden žije v srdci druhého. Z úprimného priateľstva potom vyplývajú láska aj úcta. Priateľ nachádza väčšie potešenie v tom, že si ctí svojho priateľa a koná pre neho dobro, než keby sa to prejavovalo jemu samému. Tam, kde sú obidva tieto postoje, tam je skutočné priateľstvo. **Medzi mnou a tebou už vládne ozajstné priateľstvo; ja som tvoj skutočný, dokonalý a milovaný priateľ.** Ja prekračujem obidva tieto prejavy priateľstva: v milovaní ťa aj v preukazovaní ti každého dobra, po ktorom len zatúžiš. Rovnako aj ty buď mojou vernou priateľkou a miluj ma nielen afektívnou /citovou/, ale aj efektívnou /konkrétnou/ láskou. Ty mi síce nemôžeš preukazovať dobro, pretože nemôžeš pridať žiadne dobro k najvyššiemu dobru, ktorým som ja. Môžeš mi však vzdávať česť všetkými skutkami a pohnútkami tvojho života, ak budeš hľadať iba to, čo sa páči mne, tvojmu milujúcemu priateľovi.“ (Rozhovory duše s Ježišom, str. 114)

„Priateľka môjho srdca, som rád a teší ma, keď sa so mnou rozprávaš v každom čase, pretože ja ťa stále počúvam a požehnávam vrúcne a naliehavé prosby, ktoré mi prednášaš za seba a tvojich blížnych.“ (Rozhovory duše s Ježišom, str. 125)

Mária Celesta: „Môj milovaný Pán a ženích, ty si mojím jediným dôverným priateľom. Cítim, že nemôžem žiť ani hodinu, ani chvíľu bez teba!“ (Rozhovory duše s Ježišom, str. 123)

Ježiš každému z nás hovorí tie isté slová ako Márii Celeste: Ja som tvoj skutočný, dokonalý a milovaný priateľ! Tieto slová patria aj nám! V Jánovom evanjeliu Ježiš hovorí: „Už vás nenazývam sluhami, ale priateľmi.“ (Jn 15, 15) Toto sú neslýchané slová: Boh nás nazýva svojimi priateľmi. Celým Jánovým evanjeliom sa vinie táto niť priateľstva, veľkej Ježišovej túžby zjaviť Otcovu lásku. Apoštol Ján je pre nás dôkazom toho, čo Boh urobí v živote človeka, ktorý mu otvorí srdce a prijme jeho lásku. Jánovo dozrievanie v láske a priateľstve s Ježišom môžeme cez evanjelium vidieť ďalej v jeho listoch a knihe zjavenia. Ján nás učí, že ak milujeme Ježiša milujeme bratov a sestry, pretože sám Ježiš v nás ich miluje. Priateľstvo s Ježišom dáva do súladu všetky naše vzťahy s ľuďmi, a taktiež náš vzťah k sebe, všetko je na správnom mieste. Treba sa nám zamyslieť, ako to vyzerá s mojím priateľstvom s Ježišom, ak tu to škripe, všetky iné moje vzťahy sú nestabilné, možno až choré, nezdravé. Tomu nás učí aj Mária Celesta, že ten kto skutočne vstúpil do priateľstva s Ježišom stáva sa pre iných darom, miluje, je plný nádeje, živej viery – toto všetko je ovocím. Nebojme sa rozhodnúť byť Ježišovými priateľmi, ak nás On nazval priateľmi, znamená to, že chce byť nám blízko, dôverne. Nechce byť priateľom iba v nedeľu na jednu hodinu, keď ideme na stretnutie s Ním – nedeľnú eucharistiu. Túži byť s nami vždy, chce sa s nami tešiť, plakať... On je prvý kto nám ráno šepká: Dobré ráno!

Benedikt XVI v úvode do svojej knihy Ježiš Nazaretský napísal veľmi silné slová: „Všetko závisí od vnútorného priateľstva s Kristom!“ Všetko závisí od tohto priateľstva, pretože iba ono dáva môjmu životu zmysel, dáva zmysel našim vzťahom, našej námahe, našim ťažkostiam, nášmu povolaniu, ktoré žijeme a všetkému čo prežívame! V tomto priateľstve spoznávam svoju skutočnú hodnotu

(lebo spoznávam, že jeho láska ku mne je mojou neotrasiteľnou hodnotou) a skutočne žijem, lebo som pri Prameni života!

Medzi mnou a tebou už vládne ozajstné priateľstvo; ja som tvoj skutočný, dokonalý a milovaný priateľ. (Rozhovory duše s Ježišom, str. 114)

Medzi Máriou Celestou a Ježišom teda vládne ozajstné priateľstvo – sám Ježiš jej to potvrdzuje. Prizrime sa ako sa toto ich priateľstvo udeľuje iným ľuďom, ktorí sú v jej blízkosti, ako toto priateľstvo s Ježišom vyžaruje. V troch udalostiach z jej života hľadáme odpoveď aj pre nás na naše zamýšľanie a pýtanie sa, čo pre mňa osobne znamená poznať jej život a vstúpiť do jej blízkosti.

1. Prvá udalosť je z obdobia jej rehoľného života v karmelitánskom kláštore. Takto píše v autobiografii:

V období, keď som bola vrátničkou, k nám mali vstúpiť ako chovankyne dve dcéry istého neapolského advokáta. Sprevádzala ich staršia, elegantne oblečená sestra, ktorá sa mala onedlho vydať za mladého šľachtica. Všetky tri sestry vošli do kláštora. V kláštore bol totiž zvyk, že príbuzní mníšok mohli vchádzať na dolnú chodbu, pretože klauzúra nebola ešte uzavretá. Vtedy sa spomenutá mladá dáma vzdialila zo spoločnosti svojich sestier a prítomných mníšok a vošla do miestnosti na vrátnici. Sadla si ku mne a uprene na mňa hľadela. Nakoniec povedala prekvapujúce slová: „*Služobnica Božia, chcela by som zostať v tomto kláštore pri vás, stať sa rehoľníčkou a úplne sa zrieknuť sveta.*“ Vedela som o jej životných zámeroch, preto som s tým nesúhlasila. Chcela som sa presvedčiť, či ide o pravdivú túžbu. Rozhodne som jej odpovedala: „*Nemôžete k nám vstúpiť, pretože je nás už veľa a nie je už voľné miesto. Izieb je málo a je tu tesno.*“ Odpovedala: „*Som pevne rozhodnutá vstúpiť a zostať pri vás. **Cítim, že ma priťahuje Boh.***“ Druhý raz som jej povedala: „*To nie je možné. Kto chce vstúpiť, nemôže sa rozhodovať z ohľadu na úbohé stvorenie, ale len z ohľadu na samého Boha. A okrem toho máte záväzky voči ľuďom vo svete a chcete sa vydať. Ako sa môžete tak náhle rozhodnúť v takej dôležitej veci?*“ Dlho som jej to vyhovárala, ale ona horko plakala a vravela, že nikdy sa nevráti domov. Tvrdila, že chce zostať pri mne a stať sa rehoľníčkou. Vyšla z vrátnice, vyhľadala predstavenú a ostatné mníšky a predložila im svoju túžbu ostať v kláštore. So slzami prosila predstavenú, aby súhlasila s jej prijatím... nakoniec k jej veľkej radosti predstavená, mníšky aj príbuzní súhlasili s jej vstupom.

.....

Spomenutá sestra viedla naozaj dokonalý život a jej smrť sprevádzali znaky pravej svätosti. Jej pozostatky sa uchovávajú, pretože po jej smrti Boh vykonal mnoho znamení a zázrakov. Píšem to na slávu môjho Pána, ktorý koná nádherné a zázračné diela v dušiach svojich milovaných.

(Autobiografia, str. 67- 71)

- Mária Celesta sedí na vrátnici a venuje sa ručným prácam. Krátke stretnutie s ňou a pohľad na ňu sa ukáže v živote bohatej mladej dámy ako prevratné. Povie: **Cítim, že ma priťahuje Boh!** Skrze obyčajné stretnutie počas práce, nie počas jej extázy, modlitby, ale v jej každodennosti ktorá bola ponorená v Bohu, ľudia okolo nej nachádzajú Boha, cítia sa priťahovaní Bohom!
- Záver: Mária Celesta nás priťahuje k Bohu! Neukazuje na seba, nestavia seba v centre našej pozornosti, ale ukazuje na Ježiša – ako Mária na ikone Ustavičnej pomoci – iba Ježiš je cesta, pravda a život.

2. Druhá udalosť má miesto v Scale, hneď po jej vstupe do kláštora:

Po pätnástich dňoch od vstupe sme si obliekli habit svätého Františka Saleského v Reholi Navštívenia a s veľkou radosťou a horlivosťou sme začali noviciát. Zdalo sa nám, že zakúšame nebo na zemi. Náš príklad povzbudil aj iné sestry, už profesky, ktoré tiež zatúžili znovu prežiť noviciát spolu s nami. Bolo nás teda dvanásť noviciek. Navzájom sme sa predbiehali v horlivosti pravého rehoľného života. A Pán neustále vylieval na nás prúdy svojho milosrdenstva. (Autobiografia, str. 89)

- Jej príklad a tiež príklad jej sestier (Uršula a Jana) povzbudil aj iné sestry až tak, že zatúžili znovu prežiť noviciát spolu s nami.
- Záver: Mária Celesta nás učí prežívať naše povolanie naplno, nie vlašne, nie polovičato. Všade tam kde sme, máme žiť a nielen prežívať život. MC nás učí zodpovednosti v našich povinnostiach, žiť tu a teraz v prítomnej chvíli a robiť to, čo je v našich silách.

3. Tretia udalosť má miesto už v Nocere po jej odchode zo Scala:

Mnohé osoby a vznešené dámy z okolia prichádzali a hľadali u mňa radu vo svojich duchovných potrebách. Prišiel aj istý mladý šľachtic, ktorý už mnoho rokov viedol ľahkovážny a pohoršujúci život. Jeden zo správcov kláštora sa ho veľmi usiloval priviesť do kláštora na rozhovor so mnou. Nakoniec sa mu to skutočne podarilo a keď mladík začal o sebe hovoriť, Boh sa silno dotkol jeho srdca a on sľúbil, že svoj život zmení. Vyspovedal sa, zanechal svoje hriešne činy, stal sa človekom modlitby a začal viesť príkladný a čnostný život. Počas celého môjho pobytu v tamom kláštore sa so mnou radil vo veciach svojho duchovného života a až dodnes kráča po dobrej ceste na povzbudenie pre všetkých. (Autobiografia, str. 198- 199)

- Ľudia u nej hľadajú pomoc a radu vo svojich duchovných potrebách, otvárajú sa pred ňou a Boh sa silno dotýka ich srdca.
- Záver: Mária Celesta dbá o náš duchovný rast, v prebývaní s ňou sa Boh dotýka aj našich srdca! Jeho dotyk lásky v nás spôsobuje premenu – premenu nášho zmýšľania, našich postojov, nachádzame Božiu cestu a kráčame po nej.